

farligste forbrydelser og holde øje med de farligste forbrydere for vores demokrati.

Det er jo, som det blev sagt af fru Elisabeth Arnold under behandlingen af det tidligere forslag, for så vidt udemokratiske midler, der tages i brug for at beskytte demokratiet. Jeg fik ikke sagt det lige så godt, men det er jo det, der er sagen. Og jeg sagde under det tidligere lovforslag, at efterretnings tjenester jo aldrig er behagelige, men desværre nødvendige, for de, der vil omstyrte vores demokrati, må nødvendigvis overvåges. Og som forbryder skal man ikke kunne gemme sig bag den omstændighed, at man tilfældigvis er medlem af et eller andet politisk parti. Det legitimerer ikke forbrydelser, at man er medlem af et lovligt politisk parti.

Det er jo også interessant at læse bemærkningerne til dette lovforslag, for der står, at PET skulle have afværget et politisk attentat, og så fristes man jo til at sige: Var det så ikke, fordi der ikke var overvågning nok, at man ikke kunne forhindre den forbrydelse? Er det altså i virkeligheden mere overvågning af politiske modstandere, man efterlyser?

Jeg skal gentage, hvad jeg tidligere har sagt: Vi mener, efterretningsvæsenet er nødvendigt, og vi ønsker et efterretningsvæsen, men vi har også affundet os med, at tiderne er ændret, så man skal have en parlamentarisk kontrol, og at man må indrette reglerne efter tiderne. Men en undersøgelse, der ser 20 år tilbage, og hvor de samme mennesker, som i dag har foretaget den undersøgelse, i tide og utide i Retsudvalget har forlangt, at politiet skal slette oplysninger, er egentlig komisk.

Vi er tilfredse med de tilsagn, ministeren har givet, om, at nu bliver tingene undersøgt i et udvalg, og vi er enige i de begrundelser, ministeren har givet for, at der ikke skal foretages en bagudrettet undersøgelse, for vi er ligesom ministeren optaget af det fremadrettede. Vi ønsker tidssvarende løsninger, men vi ønsker også, at det udvalg, der er nu nedsat, får ro, og vi ønsker ikke mindst, at Politiets Efterretnings-tjeneste får arbejdsro, for det tror vi de trænger til. Vi afventer derfor konklusionerne fra det udvalg, ministeren har nedsat, og ser så frem til de politiske drøftelser med ministeren.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Birthe Rønn Hornbech efterlyser, om der på baggrund af de forskellige besvarelser, vi har

fået fra ministrene, kan konstateres ulovligheder foretaget af PET, og jeg skal derfor gøre fru Birthe Rønn Hornbech opmærksom på, at skatteministeren rent faktisk mener, at PET ikke har overholdt lovgivningen vedrørende inddrivelse af skat, når det drejer sig om betaling for de forskellige agenter, der er anvendt. Finder fru Birthe Rønn Hornbech ikke, at det er interessant?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu har Venstres ordfører været meget optaget af, at der ikke var nogen, der blev dømt på forhånd, og det kan jo være et ædelt formål. Derfor studser jeg også over bemærkningen:

»De, der vil omstyrte vores demokrati, må overvåges.«

Det var fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkning. »De, der vil omstyrte vores demokrati, må overvåges.« Jamen det interessante spørgsmål er jo, hvem det er, der afgør, hvem der vil omstyrte vores demokrati. Er det noget, der sker efter en dommerkendelse? Er det noget, der sker efter et retsmøde? Er det noget, der overhovedet er nogen som helst retsgarantier i?

Hvis man så har overvåget folk i ti år og konstaterer, at det var der altså ikke grundlag for, fortæller man dem så bagefter, at det har man gjort, ligesom man har mulighed for i hvert fald ved telefonaflytninger? Gør man det? Eller er det bare sådan, at de, som nogle mener vil omstyrte vores demokrati, bare skal overvåges? Det er jo det, der er spørgsmålet.

Det, man kan konstatere, når fru Birthe Rønn Hornbech snakkede om overtrædelse af regler osv., er, at det eneste eksempel, vi har haft på infiltration, der er fremlagt – jeg tror, der er flere, de er så ikke kommet frem endnu, men de kommer – sker i den situation, at den ansvarlige minister ikke alene siger: Jeg har aldrig givet godkendelse til det, men den ansvarlige minister siger også: Hvis den sag var blevet forelagt for mig, ville jeg aldrig have givet godkendelse til den.

Er det ikke et problem for fru Birthe Rønn Hornbech, hvis hun sidder i sine hedeste ministerdrømme som kommende justitsminister og tænker på, at der i hendes ministerium foregår en masse ting, som hun er lodret imod, men som foregår alligevel? Kan det slet ikke bekymre fru Birthe Rønn Hornbech?